

**KNVvL AFDELING PARACHUTESPRINGEN
SPRINGTECHNISCH JAARVERSLAG 2001**

SAMENVATTING

In het jaar 2001 zijn er in Nederland voor het eerst meer dan zesentachtigduizend sprongen gemaakt. Ruim 70 procent daarvan waren gewone vrijevalsprongen. Zeventien procent waren AO-square-sprongen, 9% tandemsprongen en 2% AFF-sprongen. Anderhalf op de 100 sprongen is een sprong aan een ronde bol.

Het aantal vrijevalsprongen lijkt zich te stabiliseren op ca. 60.000. Het tandemspringen, dat vanaf 1999 een ongekend hoge vlucht heeft genomen, blijft in populariteit toenemen. Eveneens is de laatste 3 jaar een groei te constateren in het aantal AFF-sprongen. Het aantal AO-square-sprongen lijkt zich te stabiliseren (wel zitten dit jaar voor het eerst de cijfers van SOE in het overzicht verwerkt), terwijl het aantal sprongen en cursisten AO-rond in 2001 weer iets is gestegen.

Het aantal blessures lijkt zich te stabiliseren op ca. 1 per 1000 sprongen. Onbekend is hoe dit cijfer zich verhoudt tot de gegevens uit andere landen. Helaas zijn dit jaar wederom twee springers bij een sprong om het leven gekomen, een ervaren en de ander onervaren. Het aantal blessures bij tandem(passagiers) is wel afgenomen, maar blijft reden tot zorg. Eind 2001 is er voor het eerst een bijeenkomst met alle Tandem Masters hierover geweest. Ook het aantal blessures bij leerling parachutisten stemt niet tot tevredenheid.

Op het gebied van de voorvallen blijft er sprake van een stijgende trend. Op alle gebieden is sprake van een toename, behalve bij tandem. Ook daar is echter zeker nog geen sprake van een bevredigende situatie. Inmiddels is er bij 1 op de 400 sprongen sprake van een voorval. Dit wordt onder andere veroorzaakt door het feit dat modern materiaal zeer gevoelig blijkt te zijn voor (openings)storingen. Ook het aantal voorvallen, dat wordt veroorzaakt door onstabiel afspringen van SL-cursisten neemt toe. Binnen het kader zal nog meer nadruk moeten komen te liggen op het terugdringen van dit soort voorvallen.

INHOUDSOPGAVE

1. Inleiding	4
2. Sprongaantallen	5
2.1. Aantal sprongen per centrum	5
2.2. Blessures en voorvallen per centrum	7
2.3. Blessures en voorvallen per soort sprong	8
3. Opleidingen	10
3.1. AO-rond	10
3.2. AO-square	10
3.3. AFF	11
3.4. Opleidingsresultaten	12
4. Tandemsprongen	13
5. Vrijevalsprongen	14
6. Conclusies	15
Appendix A: Volledige namen van clubs en centra	16
Appendix B: Overzicht bevoegdheden	16
Appendix C: Technische Bulletins en Veiligheidsbulletins 2001	17

1. INLEIDING

De Technische Commissie (TC) van de afdeling parachutespringen van de KNVvL stelt jaarlijks een Springtechnisch Jaarverslag op. De in dit verslag verwerkte gegevens worden aangeleverd door de bij de KNVvL aangesloten clubs en commerciële centra.

Op een enkele uitzondering na (Paracentrum Ameland) werken de Nederlandse clubs en centra goed mee in het verstrekken van de benodigde gegevens. De jaarlijkse springtechnische enquête wordt in de meeste gevallen tijdig en behoorlijk ingevuld geretourneerd. Verder komt, verspreid over het jaar, veel springtechnische informatie binnen via meldingen van voorvallen en blessures. Het lijkt er daarbij op dat de meldingsbereidheid sinds 1998 sterk is verbeterd. Dit is voor de TC van groot belang, omdat waarneembare trends en eventuele conclusies altijd afhankelijk zijn van de volledigheid van de verstrekte gegevens.

Niet alle aangesloten clubs en centra verstrekken cijfers over hun springactiviteiten. POPS en VPCT zijn weliswaar aangesloten bij de KNVvL, maar hun sprongen zijn opgenomen in de gegevens van andere clubs/centra. KCT is ook aangesloten bij de KNVvL, maar maakt alleen militaire sprongen. De gegevens van Skydive Anywhere (SA) en Skydive Over Europe (SOE) zijn dit jaar voor het eerst opgenomen.

Het verslag is onderverdeeld in zes hoofdstukken. Na de inleiding in hoofdstuk 1 geeft hoofdstuk 2 een algemeen overzicht van sprongaantallen en aantallen blessures en voorvallen. In hoofdstukken 3, 4 en 5 worden deze cijfers verder uitgesplitst naar de categorieën opleidingen, tandemsprongen en vrijevalsprongen.

In hoofdstuk 6 tenslotte zijn de eindconclusies van het verslag geformuleerd. Het verslag is gecompleteerd met een drietal appendices.

2. SPRONGAANTALLEN

Dit hoofdstuk geeft een overzicht van het totale aantal sprongen en de daarmee gepaard gaande blessures en voorvallen. De getallen worden gespecificeerd per soort sprong en per centrum. Dit wordt in de volgende hoofdstukken nader uitgediept.

2.1. Aantal sprongen per centrum

Tabel 2.1 geeft het aantal sprongen per centrum¹ over de afgelopen zeven jaar.

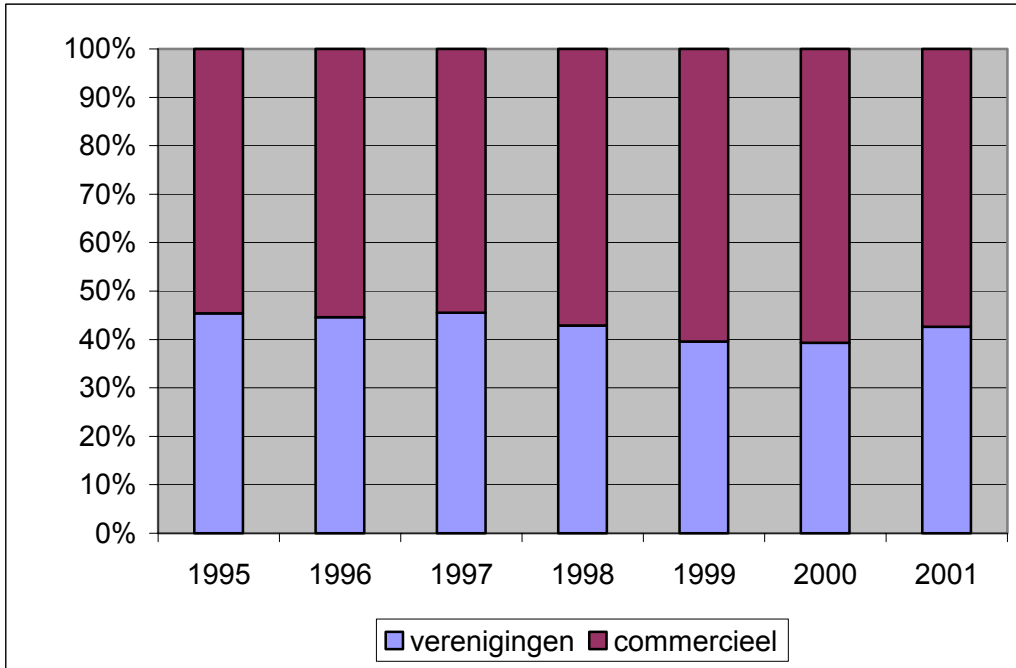
Tabel 2.1: *Aantal sprongen per centrum*

Club	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
PCEH	10603	8324	10230	6014	6854	7406	5429
PCF	5754	4263	5974	5464	5530	5594	7681
TU-7	3790	3202	4187	3502	3420	3485	5391
CPV	1251	1177	1405	0	1130	-	1183
ENPC	1897	2002	1822	2478	3241	3295	2988
FD	6466	6196	7587	5146	7086	7140	8197
SOE							3725
PCT	21285	20833	22475	20169	27045	21504	22933
PCA	2631	0	1776	1405	-	-	-
NPCT	15513	13263	16480	15163	20267	22773	19515
PCMN	5763	5360	5347	4833	5390	4872	5896
PCZ	3355	3800	2991	1132	2563	5304	2239
Totaal	79218	69105	80452	65306	82526	81373	86223

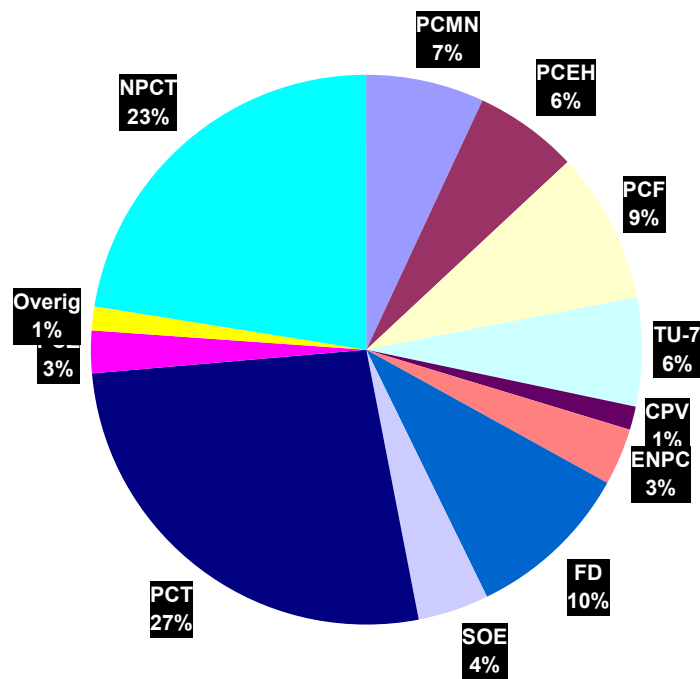
Het totale aantal sprongen in Nederland is in de afgelopen jaren betrekkelijk constant geweest. De reden dat de 85.000 is gepasseerd ligt in de toevoeging van SOE. Deze sprongen worden weliswaar voornamelijk in Frankrijk gemaakt, maar het betreft Nederlandse cursisten, die door Nederlands kader worden begeleid. Het totaal wordt wel sterk beïnvloed door het weer: de slechte zomers van 1996 en 1998 zijn herkenbaar door het relatief lage sprongentotaal.

Ook is er al tijden een verschuiving van clubs naar commerciële centra waarneembaar (zie Figuur 2.1). In 2001 werd 59% van alle sprongen in Nederland op een commercieel centrum gemaakt. De dip ten opzichte van het jaar daarvoor was te wijten aan de MKZ-crisis, die met name het NPCT heeft getroffen. Daarnaast maken sommige clubs een ontwikkeling door richting een steeds commerciëlere benadering van de sport. Figuur 2.2 geeft een nadere onderverdeling per club/centrum.

¹ Met "centrum" wordt een bij de KNVvL afdeling para aangesloten vereniging of commercieel centrum bedoeld.

Figuur 2.1: Aandeel commerciële centra en clubs in het totale aantal sprongen

Figuur 2.2: Aandeel per club/centrum in het totale aantal sprongen in 2001

2.2. Blessures en voorvallen per centrum

In deze paragraaf wordt een overzicht gegeven van de aantallen gemelde blessures en voorvallen per centrum.

Onder een blessure verstaan we ieder geval waarbij gebruik is gemaakt van een medisch consult.

Onder een voorval verstaan we ieder geval, waarbij de sprong niet normaal is verlopen. In ieder geval betreft dit alle gevallen, waarin de reservecontainer is geopend of had moeten worden geopend, alsmede alle gevallen, waarin schade aan het materiaal is opgetreden.

Tabel 2.2 geeft per centrum een overzicht van het aantal sprongen waarbij gemiddeld een blessure is opgetreden. Tabel 2.3 geeft een soortgelijk overzicht voor voorvallen. Opgemerkt zij dat er per centrum en per jaar grote verschillen kunnen optreden als gevolg van de geringe absolute aantallen.

Tabel 2.2: *Aantal sprongen waarbij gemiddeld een blessure is opgetreden (per centrum)*

Club	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
PCMN	961	596	1337	967	674	974	2948
PCEH	757	832	1705	752	3427	741	905
PCF	-	2132	1991	911	790	1399	1097
TU-7	3790	1067	2094	3502	1140	581	n.v.t.
CPV	-	-	1405	-	-	-	-
ENPC	1897	400	456	1239	463	659	498
FD	1293	1033	1265	1287	709	1190	1171
SOE							373
PCT	575	906	1070	840	872	977	1042
PCZ	419	1900	2991	283	1282	1768	1120
NPCT	2216	663	2060	1011	1559	1199	813
PCA	2631	0	-	351	0	0	0
Overig	-	114	16	527	-	0	743
Totaal	991	785	1201	890	982	939	979

Uit deze tabel valt af te lezen dat het aantal blessures de afgelopen jaren vrij constant blijft op ca. 1 per 1000 sprongen. Wel heeft ook Nederland te maken met de wereldwijde trend, dat steeds meer zware blessures ontstaan bij een landing onder een perfect geopende parachute. Ook een van de twee dodelijke ongelukken viel in deze categorie.

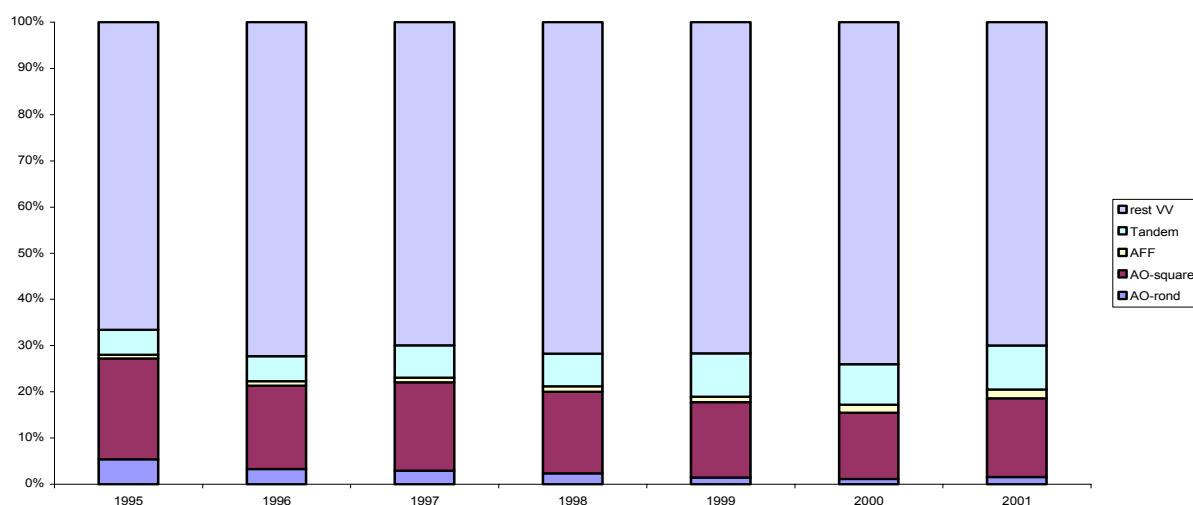
Tabel 2.3: Aantal sprongen waarbij gemiddeld een voorval is opgetreden (per centrum)

Club	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
PCMN	480	766	446	284	898	325	655
PCEH	241	378	365	376	571	463	339
PCF	523	328	1195	420	230	466	349
TU-7	1263	640	1047	438	855	871	539
CPV	626	-	468	0	1130	-	
ENPC	-	200	182	225	810	471	598
FD	647	688	361	572	443	310	373
SOE							466
PCT	355	473	416	480	575	652	478
PCZ	1118	1267	1496	162	641	408	373
NPCT	5171	13263	485	505	563	356	305
PCA	-	0	355	281	0	0	
Overig	482	62	89	-	-	0	558
Totaal	528	548	447	411	529	429	406

Uit deze tabel blijkt dat, ondanks de steeds verdergaande kennis over hoe voorvallen te voorkomen, het aantal blijft stijgen richting nu al bijna 1 op 400 sprongen. De voornaamste oorzaak is een stijging in het aantal openingsstoringen, vooral bij gevorderde parachutisten. Enerzijds ligt dat aan sneller materiaal, anderzijds zeker ook aan de slechte behandeling daarvan door (gevorderde) springers. Ook het aantal storingen, dat wordt veroorzaakt door AO-leerlingen, die een slechte afsprong hebben, lijkt te stijgen. Het aantal activiteiten van AAD's is gelukkig gedaald.

2.3. Blessures en voorvallen per soort sprong

In deze paragraaf worden de voorval- en blessurecijfers gespecificeerd naar soort sprong. Allereerst een figuur, die aangeeft hoe het totaal aantal sprongen in Nederland is verdeeld.

Tabel 2.4: Aantal sprongen waarbij gemiddeld een blessure is opgetreden (per soort sprong)

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
AO-rond	263	323	236	175	93	96	321
AO-square	488	286	480	335	306	298	306
AFF	658	∞	∞	∞	∞	∞	543
Tandem	4257	3699	2819	2344	1549	666	1135
VV	1965	1567	2964	1624	2687	1925	2237
Totaal	991	833	1201	878	982	939	979

Uit Tabel 2.4 blijkt dat vrijevalsprongen relatief het kleinste aantal blessures tot gevolg hebben. Ook blijkt dat er bij tandemsprongen en bij AO-sprongen de laatste jaren sprake is van een duidelijke trend naar meer blessures. Bij AO-sprongen wordt dit enigszins geflatteerd, omdat er in vroeger jaren minder goed werd gemeld. Bij tandem is de trend onmiskenbaar. Wereldwijd ligt het aantal blessures bij tandems lager dan bij gewone vrijevalsprongen. Dat is in Nederland sinds drie jaar niet meer het geval. Er is inmiddels een tandemseminar geweest, in een poging om te proberen aan deze situatie een einde te maken.

Tabel 2.5: Aantal sprongen waarbij gemiddeld een voorval is opgetreden (per soort sprong)

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
AO-rond	702	1131	2358	1578	603	319	642
AO-square	610	513	415	308	275	306	287
AFF	658	677	790	384	493	1466	408
Tandem	213	411	217	293	456	174	248
VV	559	604	490	457	687	519	487
Totaal	528	581	447	411	529	429	406

Tabel 2.5 laat zien dat het aantal voorvallen nog steeds toeneemt. AO-square en tandem leveren beduidend meer voorvallen op dan gewone vrijevalsprongen. De groei wordt met name veroorzaakt door AO-square en vrijeval, terwijl het aantal voorvallen (lees: malfuncties) bij het tandemspringen ronduit slecht mag worden genoemd..

Bovenstaande cijfers worden in de volgende hoofdstukken nader geanalyseerd.

3. OPLEIDINGEN

3.1. AO-rond

De laatste jaren worden alleen op PCT nog springers met ronde bollen opgeleid. Het aantal cursisten stabiliseert zich op ca. 300, die gezamenlijk ca. 1200 sprongen maken. De groei in de aantallen blessures en voorvallen, die in vorige jaren werd geconstateerd, is inmiddels gestopt.

3.2. AO-square

De neerwaartse spiraal in het aantal cursisten en sprongen lijkt te zijn gekeerd, al wordt dat natuurlijk mede veroorzaakt door de opname van SOE, dat bij uitstek een leerlingencentrum is, in dit verslag.

Tabel 3.2.1: *Aantal cursisten AO-square*

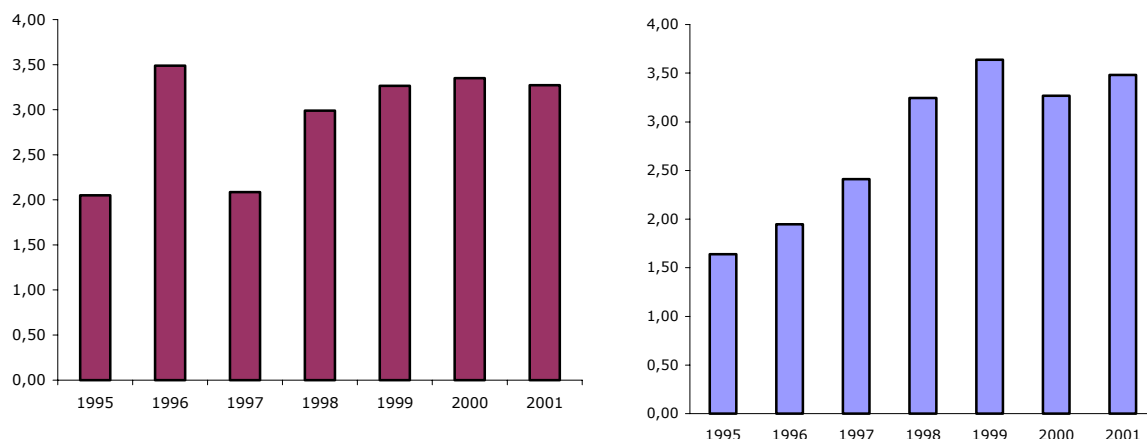
Club	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
PCEH	223	182	208	145	136	126	149
PCF	149	120	68	68	121	124	150
TU-7	132	171	191	244	167	144	152
CPV	30	37	10	20	-	-	125
ENPC	27	37	32	44	51	79	42
FD	78	32	77	87	68	96	85
SOE							376
PCT	990	1017	994	1166	900	1260	1089
PCA	20	40	74	77	-	-	-
NPCT	563	400	339	416	582	490	746
PCMN	95	116	118	123	99	107	114
PCZ	46	100	128	30	60	233	200
Totaal	3447	2897	2509	2400	2184	2659	3228

Tabel 3.2.2: *Aantal sprongen AO-square*

Club	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
PCEH	1478	1079	1321	591	695	621	512
PCF	925	462	902	743	805	843	1051
TU-7	760	966	1184	1154	1059	992	986
CPV	826	246	437	0	325	0	951
ENPC	391	296	262	335	354	433	405
FD	559	215	523	419	428	446	380
SOE							1363
PCT	5526	5411	6023	5118	6210	4379	4112
PCA	1491	0	588	523	-	-	-
NPCT	3797	2325	2441	2239	2605	2739	3550
PCMN	756	598	762	491	664	602	625
PCZ	345	600	906	95	323	879	426
Totaal	17085	12318	15349	11708	13468	11934	14414

Figuur 3.2.1 geeft de gemiddelde aantallen blessures en voorvallen voor AO-square-sprongen. De aantallen lijken zich te stabiliseren, waarbij wel het grotere aantal voorvallen, dat wordt veroorzaakt door onstabiele afsprongen (12 stuks tegenover 4 in 2000), reden tot zorg is.

Helaas kende ook het jaar 2001 een fataal springongeval. Het betrof een koepelbotsing tussen twee AO-springers, die gek genoeg al wel een behoorlijk aantal (ca. 40) sprongen hadden.

Figuur 3.2.1:

Gemiddelde aantallen blessures (rood) en voorvallen (blauw) per 1000 sprongen AO-square

3.3. AFF

Er zijn vier centra in Nederland waar op reguliere basis AFF-opleidingen worden verzorgd, en een vijfde centrum gaat in 2002 beginnen. Het aantal cursisten en het aantal sprongen zal blijven stijgen. In 2001 werden 3 blessures en 4 voorvallen gemeld. Hiermee scoort AFF beter dan een AO-square opleiding. Individuele begeleiding werpt dus haar vruchten af.

Tabel 3.3.1: *Aantal AFF-cursisten*

Club	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
SOE	-	-	-	-	-	-	42
PCT	73	60	64	95	90	108	70
NPCT	23	30	44	35	31	67	58
PCZ	0	0	0	0	12	15	2
Totaal	96	90	108	130	133	191	172

Tabel 3.3.2: *Aantal AFF-sprongen*

Club	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
SOE	-	-	-	-	-	-	452
PCT	452	453	488	490	704	650	682
NPCT	166	207	300	240	210	688	474
PCZ	0	0	0	0	72	113	22
Totaal	618	660	788	730	986	1466	1630

3.4. Opleidingsresultaten

Tabel 3.4.1. laat de aantallen brevetten in Nederland zien. Deze brevetten worden vanaf 1 maart 2001 centraal geregistreerd. Ook is er een nieuwe, op internationale leest geschoeide brevetindeling. Nieuw daarbij is dat ook voor het A- en B-brevet een theoretisch examentje moet worden afgelegd, naast de praktischeisen. Vanuit de oude situatie zijn initieel ruim 300 A-brevetten en bijna 100 B-brevetten uitgereikt. Daarnaast hebben in 2001 ruim 100 springers op de nieuwe manier hun A-brevet gehaald, en hetzelfde geldt voor het B-brevet. Wel bleek uit de resultaten van de examens dat het vermoeden, dat het bij beginnende springers nog wel eens schort aan de benodigde minimale kennis, terecht blijkt te zijn. Dit vermoeden was ook onder andere aanleiding tot het instellen van deze examens.

De oude springvergunning is vervangen door het C- en het D-brevet. Ruim 40 springers hebben dat brevet in 2001 gehaald, maar daartegenover staat een ongeveer even groot verloop.

Tabel 3.4.1: *Geregistreerde brevetten per eind april en eind december 2001*

Brevet	April	December
A	321	330
B	88	195
C	56	55
D	325	337

Verder blijkt dat ook de praktijkvaardigheden van beginnende vrijeval-springers nog wel eens achterlopen bij de moeilijkheidsgraad van de ondernomen sprongen. Er blijkt een groot gat te vallen in de vervolgopleiding van deze springers, terwijl ze wel steeds ambitieuzer worden, met name op het gebied van Free-fly en op het gebied van keuze van Canopies. Voor het kader is hier een schone taak weggelegd, zeker omdat het probleem op dit moment her en der nog wel eens wat lijkt te worden onderschat.

Om een begin te maken heeft de KNVvL een Instructeur in Canopy Control naar Nederland gehaald voor de instructeursbijeenkomst. Scott Miller, hoofd van de Canopy Flight School in Deland, heeft alle instructeurs bijgepraat over dit onderwerp, en heeft tevens op de FD en op Teuge een druk bezocht seminar gegeven, dat met name door beginnende vrijeval springers zeer druk werd bezocht.

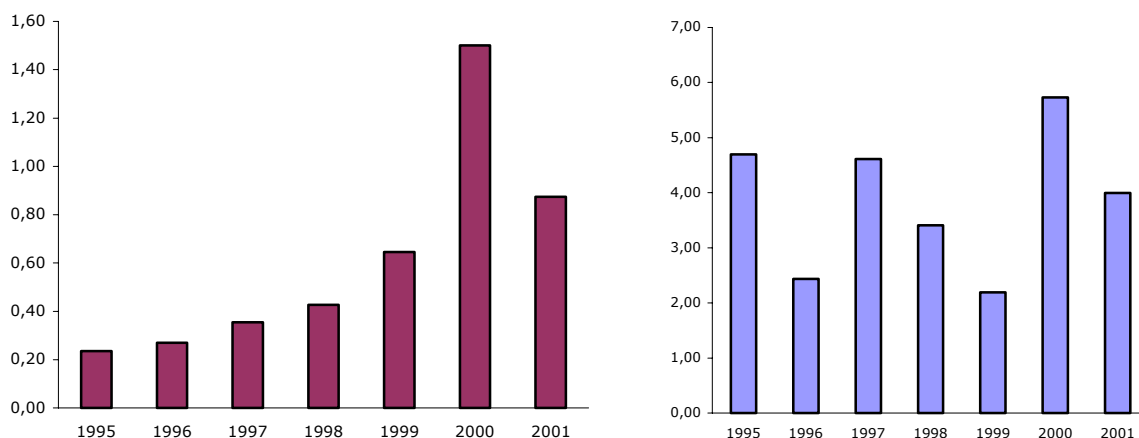
4. TANDEMSPRONGEN

Het tandemspringen heeft de laatste jaren een hoge vlucht genomen. De aantallen per centrum, alsmede het totale aantal tandemsprongen is weergegeven in Tabel 4.1.

Tabel 4.1: *Aantal tandemsprongen per centrum*

Club	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
PCEH	271	178	272	179	298	343	334
PCF	206	175	234	256	338	378	400
TU-7	17	22	25	11	30	22	50
CPV	0	0	0	0	0	0	-
ENPC	34	28	13	72	80	298	302
FD	149	156	471	279	546	621	730
SOE	-	-	-	-	-	-	29
PCT	2204	2028	2894	2270	3294	2875	3273
PCA	20	60	196	153	-	-	-
NPCT	923	741	1175	947	2068	2034	1886
PCMN	200	280	220	155	130	169	260
PCZ	74	115	120	301	763	693	685
Totaal	4253	3699	5637	4688	7747	7328	8011

Onderstaande figuren geven aan dat de aantallen blessures en voorvallen zijn afgenomen ten opzichte van 2000. Echter, ten opzichte van gewoon vrijvalspringen zijn deze aantallen nog steeds veel te hoog. Ook internationaal scoort Nederland hier niet goed mee. Het is nog te vroeg om de invloed van het tandemseminar, dat eind 2001 is gehouden, te kunnen aflezen, maar inspanning om het aantal blessures en voorvallen sterk naar beneden te brengen is en blijft noodzakelijk.

Figuur 4.1:
Gemiddelde aantallen blessures (rood) en voorvallen (blauw) per 1000 tandemsprongen

5. VRIJEVALSPRONGEN

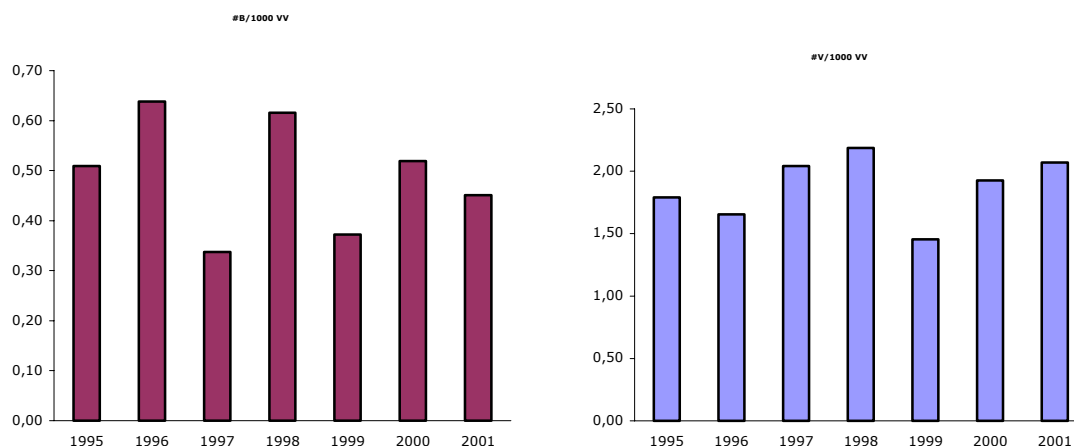
In Tabel 5.1 zijn de aantallen vrijevalsprongen (exclusief tandemsprongen en sprongen van AFF-cursisten) weergegeven. De laatste jaren is het aantal vrijevalsprongen aanmerkelijk toegenomen. De groei is vooral toe te schrijven aan de grotere centra, waar veelvuldig met grote turbinekisten wordt gevlogen.

Tabel 5.1: Aantal vrijevalsprongen per centrum

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
PCMN	4807	4482	4365	4187	4596	4100	5011
PCEH	8909	7367	8637	5244	5861	6442	4583
PCF	4623	3626	4838	4465	4387	4358	6230
TU-7	3013	2214	2978	2337	2331	2471	4355
CPV	425	931	968	0	805	0	232
ENPC	1472	1678	1547	2071	2807	2564	2281
FD	5758	5825	6585	4448	6112	6073	7087
SOE							1881
PCT	9266	10680	10712	10713	15632	12645	13583
PCZ	2561	3085	1965	736	1405	3619	1106
NPCT	10627	9990	12564	11737	15350	17312	13605
PCA	1120	0	992	729	0	0	0
Overig	635	248	176	490	34	0	931
Totaal	53060	50150	56310	47092	59120	59689	60885

Figuur 5.1 laat de gemiddelde aantallen blessures en voorvallen bij vrijevalsprongen zien. Het gemiddelde aantal blessures fluctueert al jaren rond een constant niveau van ongeveer 1 op 2000 sprongen. Helaas is ook dit jaar een landing aan een goed geopende hoofdparachute een ervaren springer fataal geworden.

Het gemiddelde aantal voorvallen ligt vrij stabiel op een niveau dat beter is dan 1 op 500. Wel is het stijgende aantal openingsstoringen bij modern materiaal een bron van zorg.

Figuur 5.1: Gemiddelde aantallen blessures (rood) en voorvallen (blauw) per 1000 vrijevalsprongen

6. CONCLUSIES

Naar aanleiding van de in dit verslag vermelde gegevens kunnen de volgende conclusies getrokken worden:

- Het aantal sprongen in Nederland stabiliseert zich
- Het aantal blessures stabiliseert zich
- Het aantal voorvallen neemt toe, met name openingsstoringen en slechte exits door leerlingen
- Het aantal voorvallen en storingen bij tandemspringen is weliswaar teruggelopen, maar nog lang niet bevredigend
- Het niveau van beginnende vrije vallers, zowel qua kennis als qua skills, baart zorgen
- Het springen met wingsuits, het speedskydiven en het skysurfen blijft kleinschalig
- Free Fly is enorm populair geworden, met een uitdaging voor het kader als gevolg
- De Canopy Skills van veel parachutisten zijn niet erg groot, hetgeen zich in combinatie met een steeds hogere wingload vertaalt in een aantal flinke blessures bij “gewone” landingen

APPENDIX A: VOLLEDIGE NAMEN VAN CLUBS EN CENTRA

Aangesloten bij de KNVvL

Afk.	Club/centrum	KNVvL-nummer
PCEH	Paracentrum Eelde-Hoogeveen	6304
PCF	Para Centrum Flevo	6305
VPCT	Vereniging Para Centrum Teuge	6306
TU-7	Vereniging Nederlandse Para Club TU-7	6307
KCT	Para Vereniging Korps Commando Troepen	6308
CPV	Cadetten Para Vereniging	6309
ENPC	Eerste Nederlandse Parachutisten Club	6310
FD	Skydiving Club "The Flying Dutchmen"	6311
PCT	Para Centrum Texel	6314
PCA	Para Centrum Ameland	6316
NPCT	Stichting Nationaal Parachutisten Centrum Teuge	6317
PCMN	Para Centrum Midden Nederland	6321
PCZ	Para Centrum Zeeland	6322
POPS	Parachutists Over Phorty Society NL	6340
SOE	Skydive Over Europe	
SA	Skydive Anywhere	

APPENDIX B: OVERZICHT BEVOEGDHEDEN

Tabel B: Aantallen bevoegdheden per 31 december 2001

Jaar	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Instructeur	108	98	93	81	83	77	76
Hulpinstructeur	56	47	88	101	109	135	138
AFF	21	21	23	18	22	23	27
Tandem	58	51	70	74	82	92	94
Vouwbevoegdheid	75	33	25	26	27	28	26
Rigger	17	16	17	15	15	16	15
Scheidsrechter Nationaal	12	10	11	9	14	14	9
Scheidsrechter Internationaal	6	10	10	10	9	11	10

Bij de meeste bevoegdheden is sprake van een redelijk stabiel aantal. Bij de instructeurs en de Hulpinstructeurs geeft dat te denken, gezien het feit dat er 8 nieuwe I's en 18 nieuwe HI's zijn opgeleid. Er is dus ook een flink verloop. Langzamerhand begint er op een aantal centra een flink gebrek aan kader te ontstaan.

APPENDIX C: TECHNISCHE BULLETINS EN VEILIGHEIDSBULLETINS 2001

Technische Bulletins en Veiligheidsbulletins zijn mededelingen van de Technische Commissie die betrekking hebben op materiaal, opleidingen of bevoegdheden.

- Een Technisch Bulletin (TB) bevat meestal een niet-verplicht maar wel dringend advies dat bedoeld is ter verduidelijking van een springtechnische kwestie of ter handhaving van de kwaliteit van het springmateriaal.
- Een Veiligheidsbulletin (VB) bevat altijd een of meer verplichte aanwijzingen, die vóór de in het bulletin gestelde datum dienen te zijn uitgevoerd.

In 2001 zijn er geen TB's uitgekomen, maar wel een drietal VB's.

Tabel C.1: *Veiligheidsbulletins 2001*

Nr. VB	Datum	Omschrijving
00-01	18-01-01	Leerlingen, opgeleid op een ander systeem dan ripcord, mogen ook daarna met dat systeem blijven springen.
00-02	27-11-01	Line trim modificatie op sommige Icarus Crossfires
00-03	27-11-01	Met ingang van 31/12/01 is de J-modificatie op de FXC verplicht.